

De liederen, kinderliedjes en songs zijn gealfabetiseerd op titel.

Dit is de groep a-k.

<p>Á Sprengisandi</p> <p><i>Sigvaldi Kaldalóns, Sigfús Einarsson / Grímur Thomsen</i></p>	<p><i>Op de weg door Sprengisandur.</i></p> <p>Sprengisandsleið is de langste binnenland-route, zo'n 200km lang, van IJsland. Sprengisandur is de woestijn in het midden van IJsland waar deze weg doorheen loopt. Deze weg begint in de buurt van de vulkaan Hekla in het zuiden en eindigt in de Bárðardalur vallei nabij de Goðafoss waterval in het noorden. De weg gaat meestal pas in juli open, de rest van het jaar is deze weg afgesloten. Er werd gezegd dat er allerlei soorten geesten huisden. Arnarfell is een berg langs de route. Ódáðahraun is een lavaveld aan de rand van de woestijn. Kiðagil is een nauwe kloof (in het NO) die het eindpunt van de route markeerde.</p>
<p>Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn, rennur sól á bak við Arnarfell. Hér á reiki' er margur óhreinn andinn úr því fer að skyggja á jökulsvell. - Drottinn leiði drösulinn minn, drjúgur verður síðasti áfanginn -</p> <p>Þei þei, þei þei. Þaut í holti tófa, þurran vill hún blóði væta góm, eða líka einhver var að húa undarlega digrum karlaróm. - Útilegumenn í Ódáðahraun eru kannski' að smala fé á laun -</p> <p>Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn, rökkrið er að síga' á Herðubreið. Álfadrotting er að beisla gandinn, ekki' er gott að verða' á hennar leið. - Vænsta klárinn vildi' ég gefa til að vera kominn ofan í Kiðagil -</p>	<p><i>Laten we rijden, rijden, jagen over het zand. De zon gaat onder achter de Arnarberg. Hier is menig onreine geest aan de wandel, Die het licht gaat wegnemen op het gletscherijs. De heer moge mijn paard leiden, Het laatste deel v.d. reis wordt zwaar.</i></p> <p><i>Hei, hei, hei! Er rende een vos bij de heuvel, Zij wil haar droge gehemelte bevochtigen met bloed, Of het was of iemand aan het roepen was, Met een wonderlijk diepe mannenstem. De ballingen in het lavaveld van Ódáða Zijn misschien stiekem schapen aan het verzamelen.</i></p> <p><i>Laten we rijden, rijden, jagen over het zand. De schemering valt over de Herðubreið. De elfenkoningin is haar staf aan het vastbinden, Het is niet goed haar tegen te komen. Ik zou mijn beste werkpaard willen geven Als ik veilig in Kiðagill aankom.</i></p>

<p>Áfram veginn (Ökuljóð) (rússneskt)</p> <p><i>Höfundur: Freysteinn Gunnarsson</i></p>	<p><i>Voorwaarts over de weg (rijlied) (Russisch)</i></p>
<p>Áfram veginn í vagninum ek ég inn í vaxandi kvöldskuggaþróng. Ökubjöllunnar blíðróma kliður hægur blandast við ekilsins söng.</p> <p>Og það ljóð, sem hann ljúflega syngur, vekur löngun og harmdögg á brá. Og það hjarta, sem hert var og dofið, slær nú hraðar af söknuði og þrá.</p> <p>Og ég minnist frá æskunnar stundum, hversu ástin í hjarta mér brann, meðan saman við sátum þar heima þegar sól bak við háfjöllin rann.</p> <p>Nú er söngurinn hljóður og horfinn, aðeins hljómar frá bjöllunnar klið. Allt er hljótt yfir langferða leiðum þess er leitar að óminni og frið.</p>	<p><i>Ik rijd in de auto verder over de weg, Het gebied van de avondschatuw binnen. Ik prijs heel blij het geluid van de auto, Langzaam mengt het zich met de zang v.d. bestuurder.</i></p> <p><i>En dat lied, dat hij vriendelijk zingt, Wekt verlangen en tranen van verdriet in de ogen. En het hart, dat hard was en gevoelloos, Klopt nu harder door zorgen en heimwee.</i></p> <p><i>En ik herinner me van mijn jeugd Hoe de liefde in mijn hart brandde, Terwijl wij daar thuis zaten. Toen de zon achter de hoge bergen zakte.</i></p> <p><i>Nu is het lied stil en verdwenen, Alleen klinkt nog het lawaai van de auto. Alles is stil op de lange weg, Die zoekt naar vergetelheid en vrede.</i></p>

<p>Bí bí og blaka</p> <p><i>Jóhannes úr Kötlum</i></p>	
<p>Bí, bí og blaka. Álftirnar kvaka. Ég læt sem ég sofi, en samt mun ég vaka.</p> <p>Bíum, bíum, bamba. Börnin litlu ramba fram á fjallakamba, að leita sér lamba</p>	<p><i>Voorbij, voorbij en zwaaien. De zwanen roepen, Ik doe alsof ik slaap, maar toch ben ik wakker.</i></p> <p><i>Bíum, bíum bamba. Kleine kinderen waggelen, richting de bergkam om hun lammetjes te zoeken.</i></p>

<p>Dagný <i>Tómas Guðmundsson / Sigfús Halldórsson</i></p>	<p><i>Dagny</i></p>
<p>Er sumarið kom yfir sæinn og sólskinið ljómaði um bæinn og vafði sér heiminn að hjarta, ég hitti þig, ástin mín bjarta.</p> <p>Og saman við leiddumst og sungum með sumar í hjörtunum ungu, - hið ljúfasta' úr lögunum mínum, ég las það í augunum þínum.</p> <p>Þótt húmi um heiðar og voga, mun himinsins stjörndýrð loga um ást okkar, yndi og fögnuð, þó andvarans söngrodd sé þögnuð.</p>	<p><i>Toen de zomer over de zee aankwam, en de zonneschijn glansde over de stad, en zich thuis verbond met het hart, toen ontmoette ik jou, mijn stralende liefde.</i></p> <p><i>En we hielden elkaar bij de hand en zongen, met de zomer in ons jonge hart, het liefste van mijn leven, ik las dat in jouw ogen.</i></p> <p><i>Ondanks dat het schemert op het land en in de baai, is de hemelse sterrenpracht aan het stralen over onze liefde, blijdschap en vreugde, hoewel de zangstem van de wind is verstomd.</i></p>

<i>Dalvísa (Öxnadalur)</i>	<i>Zoals het dal er uit ziet</i>
<i>Höfundur: Jónas Hallgrímsson (1807-1845):</i>	
Fífilbrekka! gróin grund! grösug hlið með berjalautum! flóatetur! fífusund! fífilbrekka! smáragrund! yður hjá ég alla stund uni best í sæld og þrautum; fífilbrekka! gróin grund! grösug hlið með berjalautum!	<i>O helling met paardebloemen! Begroeide aarde! Grassige zijkanten met kuilen met bessen! Flarden moerasgrond, waterwegen met veenpluis! O helling met paardebloemen! Kleine aarde! Altijd als ik bij jou ben, voel ik me het beste, in goede en slechte tijden. O helling met paardebloemen! Begroeide aarde! Grassige zijkanten met kuilen met bessen!</i>
Gljúfrabúi, gamli foss! gilið mitt í klettaþröngum! góða skarð með grasahnoss! gljúfrabúi, hvítur foss! verið hefur vel með oss, verða mun það enn þá löngum; gljúfrabúi, gamli foss! gilið mitt í klettaþröngum!	<i>O verzameling spleten, oude waterval! Het ravijn, midden in de groepen rotsen! Goede bergpas met het meest waardevolle gras! O verzameling spleten, witte waterval! Hij is goed geweest voor ons, En zal dat zijn nog veel langer. O verzameling spleten, oude waterval! Het ravijn, midden in de groepen rotsen!</i>
Bunulækur blár og tær! bakkafögur á í hvammi! sólarylur, blíður blær, bunulækur fagurtær! yndið vekja ykkur nær allra best í dalnum frammi; bunulækur blár og tær! bakkafögur á í hvammi!	<i>O bochtige beek, blauw en helder! De mooie zandbanken aan de grassige zijkanten. De zonnewarmte, lieflijk briesje, O bochtige beek, zo mooi helder! Zij wekken de vreugde op bij jullie De allergrootste (vreugde) in het dal vóór jullie; O bochtige beek, blauw en helder! De mooie zandbanken aan de grassige zijkanten.</i>
Hnjúkafjöllin himinblá! hamragarðar! hvítir tindar! heyjavöllinn horfið á hnjúkafjöllin hvít og blá! skýlið öllu helg og há! hlífið dal er geysa vindar! Hnjúkafjöllin himinblá! hamragarðar! hvítir tindar!	<i>O bergtoppen hemelsblauw! Muren van kliffen! Witte toppen! Het hooiveld verdwenen achter O bergtoppen wit en blauw! Geef allen een schuilplaats, heilig en hoog. Bescherm het dal bij extreme winden. O bergtoppen hemelsblauw! Muren van kliffen! Witte toppen!</i>
Sæludalur! sveitin best! sólin á þig geislum helli ! snemma risin, seint þá sest ; sæludalur! prýðin best! þín er grundin gæðaflest, gleðin æsku, hvíldin elli! Sæludalur! sveitin best! sólin á þig geislum helli!	<i>O gelukkig dal! Het beste land! De zon kan op jou zijn stralen uitstorten! Vroeg opgekomen, gaat hij laat weer onder; O gelukkig dal! De mooiste versiering! Van jou is de grond van de beste kwaliteit, Vreugde van de jeugd, rust van de ouderdom! O gelukkig dal! Het beste land! De zon kan op jou zijn stralen uitstorten!</i>

Ég bið að heilsa! <i>Höfundur: Jónas Hallgrímsson (1807-1845):</i>	<i>Ik vraag te groeten!</i>
Nú andar suðrið sæla vindum þýðum, á sjónum allar bárur smáar rísa og flykkjast heim að fögru landi ísa, að fósturjarðar minnar strönd og hlíðum.	<i>Nu ademt het lieflijke zuiden milde winden, alle kleine golven in de zee komen verheffen zich en verzamelen zich om naar huis te gaan, naar het mooie land van ijs, naar strand en berghellingen van mijn geboortegrond.</i>
Ó! heilsíð öllum heima rómi blíðum um hæð og sund í drottins ást og friði. kyssið þið, bárur! bát á fiskimiði. blásið þið, vindar! hlýtt á kinnum friðum.	<i>O, groeten jullie allen de vriendelijke geluiden v.h. huis over heuvels en baaien in gods liefde en vrede. Kussen jullie, o golven, een boot op de visgrond, blazen jullie, o winden, warm op de knappe wangen.</i>
Vorboðinn ljúfi, fuglinn trúr, sem fer með fjaðrabliki háa vegaleysu ¹ í sumardal að kveða kvæðin þín, heilsaðu einkum, ef að fyrir ber engil, með húfu og rauðan skúf, í peysu; þröstur minn góður! það er stúlkan mín.	<i>O heraut van de liefde! de trouwe vogel, die gaat met zijn vederen blik naar de hoge verte om jouw lied te zingen in het zomerdal, begroet jij speciaal, als voor je verschijnt een engel, met kap en rode kwastjes, in haar blouse; Mijn goede lijstster, dat is mijn meisje.</i>

Fram Á Reginfjallaslóð <i>Höfundur: Matthías Jochumsson</i>	<i>Voorwaarts naar het spoor van de grote bergen</i>
Fram á reginfjallaslóð firðar ljótir búa þeirra sveit er þeygigóð þyrstir mjög í sauðablóð eru þeir og engan guð á trúa.	<i>Voorwaarts naar het spoor van de grote bergen. Dwaze afstanden afleggen. De regio van deze bergen is werkelijk goed heel dorstig naar het bloed van de dwazen zijn zij en geen god om in te geloven.</i>

¹ Modern IJslands: vegleysi.

<p>Fyrir átta árum</p> <p><i>Einar Markan/Tómas Guðmundsson</i></p>	<p><i>Acht jaar geleden.</i></p>
<p>Ennþá brennur mér í muna, meir en nokkurn skyldi gruna, að þú gafst mér undir fótinn. Fyrir sunnan Fríkirkjuna fórum við á stefnumótin.</p> <p>En eg var bara, eins og gengur, ástfanginn og saklaus drengur. Með söknuði ég seinna fann, að við hefðum getað vakað lengur og verið betri hvort við annað.</p> <p>Svo var það fyrir átta árum, að ég kvaddi þig með tárur, daginn sem þú sigldir héðan. Harmaljód úr hafsins bárum hjarta mínu fylgdi á meðan.</p> <p>En hver veit nema ljósir lokkar, lítill kjóll og stuttir sokkar hittist fyrir hinumegin? Þá getum við í gleði okkar gengið suður Laufásveginn.</p>	<p><i>Nog steeds brandt in mijn geest, Meer dan sommigen zouden vermoeden, Dat jij flirtte met mij. Voor de zuidelijke Vrijekerk Hadden wij een afspraak.</i></p> <p><i>Maar ik was slechts, zoals dat gaat, Een verliefde en onschuldige jongen. Later maakte ik me zorgen, dat We langer hadden kunnen kijken En of het zou beter zou zijn met een ander.</i></p> <p><i>Zo was dat acht jaar geleden Toen ik afscheid van je nam met tranen, De dag dat jij hiervandaan zeilde. Een treurlied uit de golven van de zee, Mijn hart volgde jou ondertussen.</i></p> <p><i>Maar wie weet behalve blonde lokken, Een kleine jurk en korte sokken Of ze elkaar aan de andere zijde ontmoeten? Dan kunnen wij in onze blijdschap Zuidwaarts gaan over de Laufásweg (Reykjavik)</i></p>

<p>Hafssól</p> <p><i>Agust Aear Gunnarsson / Georg Holm / Jon Thor Birgisson</i></p>	<p><i>De zon van de oceaan.</i></p>
<p>bakvið skýjaból vaknar sól úr dvala svalar sér við kalda dropa regnsins leikur sér við heita loga eldsins býr til regnboga</p>	<p><i>Achter het wolkenverblijf ontwaakt de zon uit de winterslaap. Zij bevredigt haar dorst met koele regendruppels. Zij vermaakt zich met het hete vuur van de brand. Zij woont in de regenboog.</i></p>

<p>Heyr, Ó Gud raust mína</p> <p><i>Sálmur 64</i></p>	<p><i>Hoor, o God mijn stem</i></p> <p><i>Psalm 64</i></p>
<p>Til söngstjórans. Davíðssálmur.</p> <p>² Heyr, ó Guð, raust mína, er ég kveina, varðveit líf mitt fyrir ógnum óvinarins.</p> <p>³ Skýl mér fyrir bandalagi bófanna, fyrir óaldarflokki illvirkjanna,</p> <p>⁴ er hvetja tungur sínar sem sverð, leggja örvar sínar, beiskyrðin, á streng</p> <p>⁵ þess að skjóta í leyni á hinn ráðvanda, skjóta á hann allt í einu, hvergi hræddir</p> <p>⁶ Þeir binda fastmælum með sér ill áform, tala um að leggja leynisörur, þeir hugsa: "Hver ætli sjái það?"</p> <p>⁷ Þeir upphugsa ranglæti: "Vér erum tilbúnir, vel ráðin ráð!" Því að hugskot hvers eins og hjarta er fullt véla.</p> <p>⁸ Þá lýstur Guð þá með örinni, allt í einu verða þeir sárir,</p> <p>⁹ og tunga þeirra verður þeim að falli. Allir þeir er sjá þá, munu hrista höfuðið.</p> <p>¹⁰ Þá mun hver maður óttast og kunngjöra dáðir Guðs og gefa gætur að verkum hans.</p> <p>¹¹ Hinn réttláti mun gleðjast yfir Drottni og leita hælís hjá honum, og allir hjartahreindir munu sigri hrósa.</p>	<p><i>Voor de koorleider. Een psalm van David.</i></p> <p><i>Hoor, o God mijn stem, als ik klaag,</i></p> <p><i>Bescherm mijn leven tegen de bedreiging v.d. vijand.</i></p> <p><i>Verberg mij voor de groep schurken,</i></p> <p><i>voor de oproerige bendes van wie zich misdragen,</i></p> <p><i>Die hun tongen scherp en als zwaarden,</i></p> <p><i>hun pijlen, bittere woorden, op de boog leggen (...)</i></p> <p><i>om in het verborgene te schieten op de eerlijke mens.</i></p> <p><i>Plotseling schieten zij op hem, zij die niets vrezen.</i></p> <p><i>Zij hebben zich vast verbonden aan een kwalijke zaak,</i></p> <p><i>Zij spreken af om valstrikken te leggen, zij denken:</i></p> <p><i>“Wie zal dat in de gaten hebben?”</i></p> <p><i>Zij zijn op zoek naar onrecht; “Wij zijn voorbereid,</i></p> <p><i>goed gegeven raad!” terwijl de geest van zo iemand</i></p> <p><i>en het hart vol is van berekeningen.</i></p> <p><i>Dan slaat God hen met een pijl,</i></p> <p><i>plotseling zijn zij gewond,</i></p> <p><i>En hun tong zal hen laten vallen.</i></p> <p><i>Allen die hen zien, schudden hun hoofd.</i></p> <p><i>Dan zal een ieder vrezen en de daden Gods</i></p> <p><i>verkondigen en aandacht geven aan zijn werk.</i></p> <p><i>De rechtvaardige zal zich verblijden over de Heer</i></p> <p><i>en hulp zoeken bij hem, en allen die zuiver van hart</i></p> <p><i>zijn zullen zijn overwinning prijzen.</i></p>

<p>Kirkjuhvoll²</p> <p><i>Texti: Guðmundur Guðmundsson (1874-1919)</i></p>	<p><i>Kerkeheuvel</i></p>
<p>Hún amma mín það sagði mér: "Um sólarlagsbil á sunnudögum gakk þú ei Kirkjuhvols til. Þú mátt ei trufla aftansöng álfanna þar, þeir eiga kirkju' í hvolnum og barn er ég var í hvolnum kvað við samhljómur klukkanna' á kvöldin.</p> <p>Hún trúði þessu' hún amma mín, ég efaði ei það að allt það væri rétt er hún sagði' um þann stað. Ég leit því jafnan hvolsins með lotningu til og lék mér ei þar nærri, um sólarlagsbil. Ég póttist heyra samhljóminn klukkanna' á kvöldin.</p>	<p><i>Mijn grootmoeder zei dit tegen mij: met zonsondergang op zondagen ga dan nooit naar de Kerkeheuvel.</i></p> <p><i>Je mag de avondzang van de elven daar niet verstoren.</i></p> <p><i>Zij houden een eredienst op de heuvel en als kind heb ik het klinken van de klokken 's avonds gehoord.</i></p> <p><i>Zij geloofde dit, mijn grootmoeder, ik twijfelde niet of alles op die plaats was precies zoals zij het zei.</i></p> <p><i>Ik keek daarom met eerbied naar die gewone heuvel en speelde daar nooit met zonsondergang.</i></p> <p><i>Ik meende het klinken van de klokken 's avonds te horen.</i></p>

² Dit lied heeft 9 strofen.

Krumma-vísur	<i>Lied van de raaf.</i>
Krummi svaf í kletta gjá, - kaldri vetrar nóttu á, verður margt að meini; verður margt að meini; fyrr en dagur fagur rann freðið nefið dregur hann undan stórum steini. undan stórum steini.	<i>De raaf sliep in een rotskloof Op een koude winternacht, Er is veel dat hem tegenhoudt; Er is veel dat hem tegenhoudt; Voordat er een mooie dag zou komen, Trekt hij zijn bevroren neus weg Van onder een groot rotsblok. Van onder een groot rotsblok.</i>
Allt er frosið úti gor, ekkert faest við ströndu mor, svengd er metti mína; svengd er metti mína; ef að húsum heim ég fer , heimafrakkur bannar mér seppi' úr sorpi' að tína. seppi' úr sorpi' að tína.	<i>Alles is buiten bevroren; Niets te verkrijgen tussen het strandafval. De honger is mijn verzadigingsgevoel. Ik heb zo 'n honger. Als ik naar een huis ga, Verbiedt de huishond ³ mij, Dat lieve hondje, om uit het huisafval te pikken. Dat lieve hondje, om uit het huisafval te pikken.</i>
Öll er þakin ísi jörð, ekki séð á holta börd fleygir fuglar geta ; fleygir fuglar geta ; en þó leiti út um mó, auða hvergi lítur tó; hvað á hrafn að éta? hvað á hrafn að éta?	<i>De aarde is helemaal bedekt met ijs; Er valt nergens "een tafel te dekken" ⁴ Vogels met vleugels kunnen vliegen. Vogels met vleugels kunnen vliegen. Maar ook al kijk ik overal, Nergens in de leegte is gras te zien. Wat kan een raaf eten? Wat kan een raaf eten?</i>
Sálaður á síðu lá sauður feitur garði hjá, fyrrum frá á velli. fyrrum frá á velli. 'Krúnk, krúnk! nafnar, komið hér! krúnk, krúnk! því oss búin er krás á köldu svelli. krás á köldu svelli.'	<i>Dood lag daar op zijn zij Een vette hamel bij de omheining, Vroeger lichtvoetig in het weiland. Vroeger lichtvoetig in het weiland. "Krauw, krauw! Naamgenoten⁵ kom hier! Krauw, krauw! Want voor ons staat klaar: Een feestmaal op koud ijs, Een feestmaal op koud ijs."</i>

³ Brutaal, gedurfd. Frakkur is een bekende hondenaam.

⁴ Te zitten eten.

⁵ Naamgenoten verwijst hier naar de raven. Als iemand in IJsland wordt aangesproken door een persoon met dezelfde naam, wordt diegene gewoonlijk aangesproken met "Nafni/Nafna" (naamgenoot). Voor een raaf zijn dus al zijn mederaven "Nafnar" (naamgenoten), omdat ze allemaal dezelfde naam hebben.